

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Qvaestio prima de ante praedicamentis Aristotelis

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

quod de operibus huc loco tractetur.

QVAESTIO PRIMA
DE ANTEPRAEDIA
MENTIS ARTIS.

Dubium Primum
An Artes recte definierit
Aequiuoca. Vniuoca. et
Denominatiua? *L. L.*
L. L.

D. 1. 10

Defin. Aequoci.

Defin. ab Arte trahita Aequocum. Aequocum
 dicitur, quoniam solum nomen e core, sicut nomen
 vero rão substantia diuersa; ut hõ nery et hõ pũ,
 hõ n. solum nomen e core, sicut nomen vero
 rão substantia diuersa. Explicat Defin.

Aequocum nã primis diuerso respectu et nã
 et res signant, ite n. nomen ulli term. alijs
 aequocis, qã signant plura sicut diuersas rães,
 ut iste term. canis, signat canem calicem
 manum, et terre sicut. Ipsa vero res dicitur
 aequocis, non qã signant plura, sed qã signant
 unico uocabulo sicut diuersas rães, ut sicut
 illud calicem, pisces, et aut latralile aequocis
 appellatur. Hinc e ut nã ita qã plura
 ut plura signant, uocantur aequocis aequocis
 fia, res uero qã talily nãly signant, aequo-
 ca aequocata: et qã hic hõtes intendit respicere
 aduocare qã ut sicut sub yceptily in complexis
 is sicut simplicily nãly a rãly ipsis hõ n.
 capit et definiunt aequocis aequocata, non
 aequocis aequocantia, uel term. aequocis,
 de his n. eximie res in sumulis libro de line
 terminem pag. 60. Et haec ipm colligitur et
 dicitur de hõ trahita. Et ideo et non in sicut
 gulari dicit, aequocum sicut; sed aequocis
 dicitur, eo qã una res aequocis capax nã
 e sicut altera; quod n. in omny dicitur
 res signant uno nãre, ut aequocis sicut
 sicut

si aequocis um.

signantur quae dicuntur Artes agrorum sunt
 et non dicuntur agrorum sunt, quia res non sunt,
 sed agrorum ut sunt in rem natura, sed ut
 sunt in nomine; agrorum ut. *Supponit ut;*
 casu, quod res ex nomine quoniam. Porro non,
 nomen, non in se habet illud nomen de quo agitur,
 sed in se habet quod ut est in se quod est natura,
 sed et partem exprimit, quod et in illis res agrorum,
 sed sunt quod non signantur ad plura quod est
 nomen quasi notamen mentis. *Li solum,*
 non excludit omnia distincta alia a nomine, quod
 agrorum potest habere aliquid esse propter nomen
 duntaxat non habent aliquid esse simile,
 sed nomen quod in se habent. Vel ut ait Casus,
 homo, duntaxat nomen nomen non habet,
 aut quo signat. *Li ratio,* non sunt hic quod
 dicitur, alias res generalissima non representat
 agrorum, eo quod, careant de se stricte propria.
 sed sunt quod conceptu obiectivo significato quod
 nomen, quod in se habent in res habentibus seipsum
 et ipsa de se, in non habentibus nil aliud
 quoniam id quod signat per nomen; *li substantia,*
 non sunt hic quod esse quod sunt quod se, ut ut dicitur
 signat quod in se habent; sed sunt quod ipsa
 quod dicitur, seu propria rei, ita quod idem sit
 ratio substantia, ac ratio ydritatis: *li substantia nomen,*
 refert ad rationem substantia, quod non de quacumque
 ratione substantia agrorum et sermo, sed de illa
 quod in se habent signat quod nomen illud esse in
 in quo

li dicuntur.

li nomen.

li solum.

li ratio.

li substantia.

li substantia nomen.

In diversa.

ni quo equivocant. In diversa, non figunt
 absolute sinceritatem propriam, sed
 sinceritatem partem vel totalem vel partia-
 lem. ita ut sensus sit. Equivoca sunt
 hinc ratiō vel penitus diversa, vel ali-
 quod diversa. Et sic et intelliguntur hinc
 definiti à quibus equivocant; et non puer
 equivocant, q̄ tunc equivocant à capite: ut
 galley resp: hinc galley, et resp: galley galley
 navi. sed equivocant in eū, q̄ ut compo-
 sitione analogis, et sic puer equivocis quoniam
 habere ratiō penitus diversa, analogis
 vero diversa aliquo modo. Quae explicari
 potest colligi ex ipso tunc q̄ posuit extremum in
 pueris equivocis, sed potest in analogis sui
 ratiō à quibus, q̄ hinc puer, et hinc ratiō aliqua,
 tum factum videtur habere ratiō eū,
 quamvis et sic potest, hinc tunc definiti in equo-
 ca; analogis vero definiti, q̄ mirantur
 nihil equivocant et universa, colligenda sunt
 ex deinde extremum, in quo Artes potest
 excusari non ponens expressè definiti ana-
 logem. Est ipse sensus dicta definiti. Equivoca
 equivocant tunc illa entia q̄ figunt eūdem
 ratiō, sed factum illud unum nomen, non hinc
 unum conceptum, sed diversa, vel definiti, vel factum
 q̄; factum diversa modo explicandi.

Defini

Defin. Univocorum
corum.

Definitio Univocorum haec est. Univocorum
causae sunt quorum nomen eadem, et sunt
nomen rationis substantiae eadem. ut ait, homo,
atque bos. Certe n. nomen utraque, autem unum,
sunt et eadem substantiae ratione eadem, et ut tali ratione
sunt, si quis n. assignet utriusque, rationem, quod
utrumque, sit quae ut eadem, et quatenus haec
nomen significat, eandem assignavit rationem.
ut homo in ythum autem vivens sensibile, bos
in ythum autem vivens sensibile. haec Aristoteles.

Tota definitio explicanda et intelligenda est
sicut quae dicitur, excepta ultima parte,
et hic et a sermo de univocis univocis,
hoc. ideo n. et dicitur in plurali, univoca.

hi eadem, sicut identitatem simpliciter, ita
quod univocatum quod attendit per se. Illud
nomen in quo identitatem simpliciter, sit totaliter
eadem, et nihil plus aut minus includat
quam quae relinquitur in ratione illius nominis.

Et nota est quod ratio substantiae imperata per nomen,
debeat esse eadem in univocatis, nam
sicut quod illa ratio debeat esse de substantia,
sive propria univocatum, alias tunc dicitur
cum univoca est, et rem non videtur,
nam dicitur et multum accidebat quod univocis,
et dicitur de suis inferioribus; ut album
sicut Petri et Pauli univocum est, et ratio
substantiae per hi alia sunt, nam est de propria
Petri, et Pauli, ut sit accidebat sicut dicitur
et videtur

hi, eadem.

et videtur

fortis. Res denominata e[st] s[ecundu]m q[uo]d ab illa
 forma tale d[icitu]r, ut h[er]e, lignu[m], lapis. &c. Denominati-
 natum e[st] i[n] s[ecundu]m s[ub]stantiu[m] n[ost]ru[m] q[uo]d certo s[ub]stantiu[m]
 ut album. Et hoc denominativu[m] e[st] i[n] modis
 p[otes]t sumi. 1° Pro denominativo denominato
 ut e[st] i[n] p[ar]te s[ub]stantiu[m] n[ost]ru[m] q[uo]d certo ut album.
 2° p[otes]t sumi p[ro] denominativo denominato
 s[ecundu]m h[oc] d[icitu]r album. sicut e[st] supra de
 agnoscis et univ[er]s[is] d[icitu]r. Sunt itaq[ue]
 denominativa n[ost]ra q[ui]bus n[ost]ra agnoscis
 et univ[er]sa univ[er]sa totu[m] n[ost]ru[m] et
 p[ar]tem h[ab]ent eandem, agnoscis h[ab]ent eandem
 idem n[ost]ru[m], n[ost]ru[m] n[ost]ru[m] s[ub]stantiu[m].
 Denominativa n[ost]ra non h[ab]ent p[ro]p[ri]e idem
 n[ost]ru[m], et eandem n[ost]ru[m], sicut univ[er]sa.
 Item nec h[ab]ent p[ro]p[ri]e idem n[ost]ru[m] a
 d[ist]inctu[m] ut agnoscis, sicut tam n[ost]ru[m] p[ar]tem
 n[ost]ru[m] p[ar]tem un[de] forma q[ui]bus n[ost]ru[m] p[ar]tem
 ab ea d[ist]inctu[m] ut, ut videre e[st] in alb[is] et
 et albo.

Res denomi-
 nata.
 3. Denominati-
 num,
 quod e[st] i[n] modis
 sumi potest.

Denominativa
 na sunt me-
 tra n[ost]ra univ[er]sa
 n[ost]ra et agnoscis.

Tres conditio[n]es p[otes]t h[ab]ere ad denominativa.
 1^a e[st] quod habeant appellativu[m] s[ecundu]m no-
 men ab aliquo. 2^a quod differant casu
 ab illo a quo desumunt appellativu[m]. 3^a y
 solo casu differat. 1^a contra n[ost]ru[m] e[st] aliud
 quam q[uo]d denominativu[m] debeat derivari
 ab aliqua forma denominante. 2^a q[uo]d 2^a conditio.
 q[uo]d denominativu[m] debeat differi i[n] forma
 n[ost]ra

Tres conditio-
 nes ad deno-
 minativa p[otes]t.

1^a Conditio de,
 nominativus
 rum.

2^a Conditio.

et q. ulteriori hanc notitia fuerunt tripliciter
 posse derivari aliquo d'onomi notitia i forma
 1o p'tm rem tu, et non p'tm vocem arel nomen,
 ut p'tm a virtute; idem n. p'tm rem figant
 non tu p'tm vocem. 2o. derivant q'dam a
 forma tu p'tm vocem et non rem, vel officio,
 s; ab officio, n; qly vocabulis n'itum q'lem
 a'lem, res a. p'p'ta longe diversa. 3o. derivant
 q'dam et p'tm vocem et p'tm rem ut q'nam
 a Grama, p'tm a substantia; et huc d'onomi,
 notitia sunt vero et p'p'ta talia, et sunt defi-
 nita h'c. Priora vero duo p'tm iure a r'at
 d'onomi notitia h'c a Car'el anno ~~1664~~
 Ex his inferri nomen d'onomi notitia ope boni: q'ere
 h'c sig'catu habentem forma, et forma h'c
 h'c m'ed'w forma hoc a p' m'ed'w ali' acubis
 h'c d'ef'it' p' explicatis sit,

tripliciter de-
 nominativa
 derivari pot.

Denominatis
 n'it' d' con-
 cretum.

Conclusio Prima

Defines Univocam, Aequivocam, et Denominata,
 terminum ab h'c tractata sunt bene.

P'to conto 2o autoritate Philo. Ea p'te d'efinientis,
 P'to 2o ex dictis hanc d'efinientis n'it' explicat. Et
 ex legit' et bene d'efis. h'c n. ista d'efines p'na
 generem et suas d'ifras. 3o.

Conclusio tertia. 2a.

Definita in his d'efinitis sunt r'at p'ten-
 siones in concreto, pro substrato habentes
 res et voces.

P'to Conto. 2a d'efines sunt fructus logicales,
 3o fructus definita eam erant r'at intentiones
 in concreto. aut p'tel. p'to p'p'ta. Des d'efines p'ten-
 des

Q. Distin. quibus aut p^{ra} parte. Aequooca
 sunt eandem r^{ati}onem mater p^{ra} parte negl^{at} aut.
 fructus aut g^{ra}ls. Est dicere, ipsa res q^{ae} sunt
 aequooca non hnt aliquam r^{ati}onem e^{re}m, et sic
 mater sumunt aequooca. fructus t^{er} ut
 substant hnt r^{ati}onem intentioni aequoocis, hnt
 aliquam r^{ati}onem p^{ri}ti eandem et e^{re}m nec ab
 fructum non et eandem rem p^{ra} parte e^{re}m
 r^{ati}onem esse aequooca, et uniuocam.

Obi uis 20. Naa generica e uniuoca
 resp: fructu inferiorum, sed illa non e eadem
 in suis inferiorib, q^o uniuoca non eunt
 illa q^{ae} hnt eandem r^{ati}onem. p^{ri}ti min. eadem
 r^{ati}onem non p^{ot} obtinere g^{ra}na, sed inferiora
 generis sunt g^{ra}na q^o g^{ra}na non p^{ot} esse
 idem in suis inferiorib.

Q. Concedendo ma: et negto min. ad p^{ra}tem
 Q. Ex dictis supra quibus idem g^{ra}na p^{ot}
 g^{ra}na obtinere p^{er} mut^um q^{uod} in r^{ati}onib, non a
 nichilomin^{us}.

Obi uis 30. Sturbing e denominationem et
 in non hnt aliq^{uod} que d^{ist}inctio, q^o d^{ist}inctio
 est u^{er}ba denominationem. p^{ri}ti min. resp
 in hnt q^{uod} forma p^{ri}ti nec u^{er}ba d^{ist}inctio
 sumunt appellatam q^o in hnt hnt a que de,
 p^{ri}ti.

Q. Haec nomen sturbing g^{ra}na non esse ab,
 nomen natur^{ae} sed t^{er} esse denominationem p^{ra}tem
 rem ut ea d^{ist}inctio p^{ot} hnt. Unde et non nomen
 q^{uod} in hnt habeat a que in r^{ati}one denominationem
 sua d^{ist}inctio r^{ati}onem.

Dub:

Dubium Secundum Quid sint Analogia et eorum Species?

Quia supra in explicatōe de his agnoscimur ab
qua et analogiam facta e mentio, et eorū cog
nitio ad plura logica intelligenda nra e, ut
aliqua hūc de eis, breuiter dicemy, quae ut
intelligi queant, more qd fuit, et deinde quibus
plura sint declarabim. Definientur itaq; analogia
in eā ha modo.

Definitio Ana
logorum.

Analogia sunt q nōn nomen e eorū, pū
nōn figita per nomen partim e eadem,
partim diuersa. ut n.g. pes mentis, et pes scami
ni sūt analogia q nōn pūnis hnt nomen eorū,
deinde rōt q nōn figita partim e diuersa
q diuersam nōn hnt pes mentis ab ea qm
hnt pes scami; et partim et e eadem, qd fuit
se hnt pes mentis ad montem sustendens et fuit
uimō eiy grauitatōem, ita se hnt pes scami
ad scammū sustendens eiy ony. Praedicta itaq;
intelligenda e de his utōn de uocib; seu
terminis analogis fuit supra dictū in de
agno

Secundum
Analogia et
species?

agnoscom, in qua non sapientibus agnoscentia
sed agnoscata; ita et hic non sapientibus ana-
loga analogantia sed analogia analogata.
Et sic in plurali analogia, quia ut hoc ut analogi;
quia aliqua substituitur recte retrahit plura. Et,
tunc pariter dicitur explicanda sunt iusta
dicta in dicitur agnoscom et univocorum.

Ultima pariter distinguunt analogia ab agnoscis
et univocis et illa in medio eorum substituant, ex
hoc n. q. analogia habeant partem unam eam-
dem differunt a prioribus agnoscis et dicitur.

Per hoc vero q. habeant rationem partem partem
singularem differunt ab univocis, q. sic hinc
partem eamdem unam. Ex dicta analogiam de-
se facite colliges qd. sic analogia in abstracto,
to. e. n. nihil utitur, quam aliquem in aliqua
re q. nomen piti eorum signa partem unam
eandem, partem discrepantia.

Tres cetera assignari solent analogiam vel ana-
logiam ptes. 1a de analogia in equalitatis 2a
analogia attributivis. 3a analogia p. participio,
nativitatis. Ad has 3. modis sic analogia redu-
cuntur.

Analogia in equalitatis vocantur illa quorum
nomen e eorum, et ratio ptes illud nomen e
eum eadem, in equaliter in participata; et
ferunt de analogia p. participio in equalitate p. participio
qua ratio e eorum e analogiam resp. suam
p. participio, q. in p. participio illis p. participio e nomen eorum,
et ratio signa per illud nomen e eum eadem

in ag.

Definitio analogo-
rum e explicu-
canda ut ag-
noscom.

Distinctio Ana-
log: ab agnoscis.

Analogia in
abstracto qd.?

Tres species
analogorum.

1a spes.
Analogia in
equalitatis.

quibus figant hoc tractatum, quia ut sic
 sunt alij, nomen esse, etiam n. appellatum sana.
 proterea quoniam in hoc q. ora respiciunt
 hunc form: nuncque sanitatem, quia etiam tur
 sana in ordine ut illa. differunt tamen q. di,
 nunc habitudinem seu diversum ordinem
 quem dicunt ut sanitatem. nam analogo,
 quoniam q. a analogata principale est intrinsicce
 sana ut q. in se respicit sanitatem, quoniam
 illam in se habet; ut ut ait Caricatus ait
 est sanum, in q. tamen forma formis illis q. est sanis
 tas. ubi vero respicit sanitatem ut q. di,
 tam q. formans. medicina respicit illa ut
 causativa illis, usina vero ut frigida.
 Ex his colligitur analogia ista ad tribus et esse
 medicum q. niter univoca et equivoca; quia
 huc nomen esse; q. plura includit minate
 figurat, sicut equivoca. et huc aliquam quoniam
 certam, quia etiam dicunt ordinem ad unum ter,
 minime si ut diversimode; in quo quoniam
 ut aliquo modo univocis. non ter,
 minime in belligimus et id q. plura respici,
 ut forma tamen diversus habitudines. Istam ana
 logia vocant a D. Th. et forte ab uno; et ut
 unum, ex parte analogi ad unum iam po
 situm est. analogum vero ab uno n. g.
 esse medicum, resp. hunc medici. libri medici,
 et in forma medici medici; hanc n. via ab una
 arte medicinae talia nuncupant hunc q. dem
 est medici, quia a forma medicina habens
 in se

Analogia ad tribus
 sunt medicum
 inter Reg. et Vni.

si forming, in
 Jose.

Analogia ad tri,
 buteris quibus
 a S. Th. et forte
 no cens?
 Analogia tur
 ab uno. Et ad
 plurim.

ni se istam vitam. libri tunc mali in, qd
gberent pcepta medendi. instrumenta
stern murea, qd in uant ut pmi tabum
rempantam ut ad murei nam appli can,
da corpi famuliti inata leges murei.

Tres Proprieta-
tes Anul: Astris
bris.

1a Proprietas.

Hec analogia quatuor hinc ppritates
sem pntis gres p quas facite cum nam
aliquos clar potent.

1a q rae analogu p nomen figata astris
in uno tu analogatis e pntis vel in hospite
et in hinc pce, ni utis uero extrinse pnt de
nomi nam extrinseca, ideo a-analoga
adhibis tur qd in q in pcpus analogatis
intrinseca repit, adhibis analogatis niny
pntis, rae uti cuius pntis qua cum pnt
hnt n-y. famitas q gisbit in reba tempie
q humon tu pntis et in hospite repit
ni aiti, non uero ni medicinae renna
aut aliis, sed tu ut de istis famitas
extrinseca p denomi nam pntis in
famitate

2a Proprietas.

2a ppritas e q analogia niny pcpus de
teant magis p analogu pcpus illud se
ni quo rae analogu repit intrinseca, pntis
cuius rae huc spe pt, pntis q oras explicat
ni nam, sed nam cum analogu

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

q sunt minus propria, dicunt ex sua natura habere
 habitum ad analogum magis proprium; qd est illud
 dominum ad illud qd proprie debent deservire: expto
 res clarior fiet. Si n. qd vellet deservire re medica,
 nam in qtu analogum Janu, sic sobrietate,
 finis. met una e. illud qd officio sanitatem
 autis. unio e. illud qd significat sanitatem autis,
 non eadem sanz e. nem ut analogata qd unum
 expti esse penat in hem velle, qd plerumq. sub,
 intelligit unum de medicina e sana, qd tales
 hnt proprietates ut put qd humeres ad p. stinum
 revocare temperiem, ubi satis intelligit qd unum
 analogata licet ex parte non penat.

3a Proprietas e q analogata minus propria
 non habeat eandem deserv. sed tot sunt
 deserv. q analogata; et q habitumines dicunt
 ad p. analogata, non n. om qd sana dnt e
 eandem deserv.; sed multiplex. alia e n. deserv
 medicinae in qtu sana, alia cili, alia unice
 an vae talis, et hoc de se patet.

3a Proprietas.

4a Proprietas e q ille term. ad quem unelo,
 qtu dicunt ad quem fit vob numero positive
 vel negative, positive ydem si p. unumq. ana,
 logata in partu, ut hoc aut, hoc usina et
 hoc viba, dicunt sana in cubie ad hanc
 numero sanitatem in hoc autu existentem,
 negative vero si p. unumq. in eoi, ut aut sana
 in eoi, medicina sana in eoi; et vana sana
 in eoi. si putter leg vob d. sanitas a qua
 ea hnt sana dnt, non e una numeru. ni se
 vel

4a Proprietas.

vel positivum, ac q. ead. multes effectibus unitis
 comparata sunt; sed e. una numerus in istis
 analogis, negatur, idq. non numerus 3. fami-
 lates numerus diversa, sed e. unica tunc in istis
 illis a qua aut de intrinsece sunt, eadem a.
 analogata tunc extrinsece habet, ut dicitur.
 Ex his inferri nomen analogum non hinc aliquid
 signum esse itaq. perhabitis analogatis, sed sola
 nex e. eorum una identitate termini itaq. analogi-
 vocatis. ita una in analogia hinc tria sunt
 sc. nex et termi. et diversa habitudines ad illam
 termi nomen analogum terminum eadem distri-
 ctu figent, ut fami fami tabe, Inversus a. respu-
 ty illis ita nullo terminale, et q. fure in partem
 ut primum districte vel quasi districte, eadem
 a. q. fure et q. reduplicatio ad primum: fami n.
 multes respectu ad fami tabem utpote habitus,
 his, consuetudinis, figentis; sic in una voce fami,
 eadem districte in partem eum figent, ut
 ut sc. nomen habentis respectu ita sc. districte figent.
 fami n. absolute in se habentem fami tabe
 ad istum, actus a. respectu in determinate in-
 partem per ad tribuendum ad primum ut patet ex
 dictis. unde et habet illud esse tra lecti con-
 dictionem, cuius res et in primum meminerit
 nomen analogum stare q. fami n. in figent
 habet et illud q. rati analogi q. ipse generalis
 analogata, q. cetera nomen propria tunc talia
 in ordine ad illud.

Dicitur

Quibus hanc analogiam a s. Thoma in analogia
dicuntur ad tertium. ut medicina, medicina ad
aet sanum. Et in analogia unius ad alterum,
ut medicina ad aet sanum, et hanc dicitur factis
comparat nam analogiam astrictis.

Analogia Proportionalitatis dicitur quoniam non
men a eorum, et ratio q. nomen figurata e eadem
factum q. portionem; hanc e, e similitis in p. portio,
ne, ut videre corporum visione, et videre
intelluctualiter, tunc ratio vocantur videre,
q. intelligere ita rem extra offert sicut videre
corpore animato. ad hunc intelligam nota
proportionalitatem in hoc differre a similitis
dicitur q. similitudo tunc petit dicitur tunc
vel duo extrema, ut si in similitudo alii, tunc petit
dicitur tunc ut dicitur affectus, q. portio,
dicitur vero, ad minus petit q. extrema ut in
dicitur et in hanc proportionalitate. sicut se hnt
nig ad horem, ita se hnt in dicitur ad pratu
Est itaq. proportionalitas si unius ratio q. dicitur
hunc vel aliud quam habitudo q. dicitur dicitur
annum vel plurim q. portio eorum inter se, ita
ut q. dicitur hnt se hnt ad illud, ita et hoc ad
aliud. ut habitudo illa q. inter dicitur in hoc
pedem q. mentis ad mentem, et inter q. dicitur
dem autem ad aut, et proportionalitas, nam
sicut se hnt res mentis ad mentem factum,
hnt ois q. dicitur, ita se hnt res actus vel
aut q. dicitur in q. dicitur.

Analogia Proportionalitatis quae?

Proportionalitas quae?

Pro

Pro huius dictis intelligi dantur, notum est y nomen analogum Proportionalitatis non importet rationem unam eandem, sed plura immediate, cuius ratio huius est, nam proportio est dari inter plura, igitur ratio y nomen analogum proporti unitatis figitur ut sit eadem proportio est esse multiplex, ex hoc intelligitur illa dicta parata si: q ratio figitur y nomen analogum debeat esse proportionaliter eadem, non sic intelligi debet quoniam y ista analogum debeat significare aliam rationem eandem, sed q ratio figitur y nomen nempe extrema imperfecta debeat esse proportionaliter eadem.

Conditiones
Anal. Proportio, s.
nalityatis.

- Hae analogae proportionalitatis et quartae sunt proprietates seu 9 dicitur. 1a est. Quod ratio nomen analogum sola figitur repraesentat intrinsecam.
2. sive et situm et primum in eorum analogatis. 2a Proprietas est. Quod in eorum analogatis non repraesentat eandem rationem numerum, vel unum terminum numerum, sed tot sunt rationes numerum distinctae.
 3. q membra sunt analogata. 3a Conditio est, q in his analogatis una non repraesentat aliam non n. per mentis sed sunt q eandem autem autem est qtra.

Contra hanc obicitur 10. Scilicet non y dicitur, dicitur intrinsecum sicut in medicina. igitur falsum est q forma figitur q nomen analogum intrinsecum huius repraesentat intrinsecum sicut in proprio analogato, potest autem medicina esse sana, q causat sanitatem, sed causare sanitatem et intrinsecum in medicina. igitur si forma q nomen analogum formae si figitur aut quod medicina intrinsecum.

R. N. 10

abstractio in modis partibus facta et
 accidentis Dei et creaturae. Et sic ens non
 analogum attribuitur. 20. Summum quod habet
 significat plura per attributionem ad unum immedie
 te, et sic est analogum attribuitur.

R. 20. Ens resp. Dei et creaturae substantia
 et acci dicitur non esse tunc analogum attribuitur
 sed et proportionalitatis, et igitur dicitur in
 huiusmodi resp. in eorum analogatis sunt per
 proportionem tunc. Ex quo et pot. substantia
 et fieri solent tunc eandem analogiam
 et proportionalitatis supra rememoratam
 et tunc huiusmodi. Acci dicitur est analogatum
 incommutabile resp. substantia. et tunc accidens
 dicitur per substantiam, et unum analogatum
 dicitur per aliud et in analogia proportionis
 utatur. R. ad hoc, si accidens pot. dicitur
 quodammodo dicitur per substantiam, hoc est per
 substantiam et dicitur, non vero in
 analogatum et proportionalitatis.

Dubium tertium.
 Quid sit Prædicamentum
 Et

Et quæ requirantur ut
aliquid ponatur in Præ-
dicamento. Et quot
sint Prædicamenta?

Prædicamentum prædictum nec Ethymolo-
gia ceteris ut illud, quod de aliquo putatur.
Idem decem suprema genera in quibus per
Autonomiam de primis subiectis putatur quibus
prima prædicamenta fundamenta, ut patet, in
picta sunt prædicta ista. Verum quia nec tunc
suprema genera sunt quibus genera sub
illis contenta sunt sunt subalterna sunt
infima tunc et præ in forma aliqua tunc de
primis subiectis nec in suis dicitur enumerantur,
et tunc a hoc vocabulo prædictum ad verbum
feruntur ex primis generis et inter medius
fa

Ethymologia
Prædicamenti.

teritiam
Prædicam

Quodam aliquas res esse res in unum ordinantur
ut inde eas colligere possimus congruo ordine
ad suas occupandas.

De illo y potestatem qd intenti on aliter sumptu
affert sine de mali potestati, non e magna
diffas; sed de illo respectu raris sine de ra
intentione ni gerato qd fuerit qd fuerit potest
tu aliquas e diffas; qd nam sit si. ay
terring cum eis relao de sua spira licet
ordinem ad aliquem terminum, de quare
ad sententiam nostram dicamur sit

Conclusio Prima.

Pradicamentum de formali dicit
respectum ad unum terminum ad term:
sed per hunc resp: non constituitur fm,
ut ob opter in rae potestati.

Hae conto tollit duas partes. ja pto. Potestatem
fuerit dicit nas vel res quatenus ordinantur
vel collocantur in rae superiori et inferiori
genera et spes, sed hae ordinatio tu fil
q in tu, qd potestatem fuerit dicit respectum
ad unum terminum ad terminum. ma: patet
ex de pte potestati supra explicata. ni. pto a par,
te rei n. res non sunt superiores vel inferiores
fuerit, nec genera aut spes aut in simi sua
nisi tu fundamentaliter. qd illa ordinatio
fuerit tu fil q in tu; et quare bene in festo
si aut n. spe cognita fuerit dicit respectum
ad unum ab a et spe ordinatum. qd hae

ordinatio

estimatio personae sumpta ex parte rei
 provenit ex tali vel tali modo cognoscendi
 res. ex hoc inferri potest pars contraria. Idem
 in respectu quod sicut potestatem ad inveni-
 endum autem et differentiam potestatem et
 potestatem ad hoc ut potestatem potestatem in sua
 potestatem pars contraria vera. et ante facile potestatem
 potestatem ex dictis. Potestatem potestatem potestatem in illa
 coordinata potestatem potestatem, potestatem in et in
 rationem, sed esse potestatem et inferri potestatem
 et potestatem, potestatem esse cognoscendum. et
 potestatem potestatem respectu ad inveni-
 endum potestatem et potestatem potestatem talem
 respectu et res clara et in specie vel genere
 nam esse speciem vel genus potestatem potestatem
 respectu ad inveni-
 endum sed potestatem respectu non
 potestatem potestatem et potestatem in
 vel potestatem, sed illum potestatem potestatem
 potestatem potestatem potestatem, et eodem modo
 dicendum esse potestatem potestatem. ut res potestatem
 et potestatem declarare sit

Conclusio Secunda.

Illa ratio ratio in concreto qua potestatem
 potestatem constituit hinc potestatem potestatem
 am ratio ratio in concreto, nempe res
 quatenus potestatem in lile potestatem potestatem et
 potestatem.

Pro Con: Potestatem potestatem et potestatem coordinata
 ratio ratio potestatem et inferri ratio in qua illa

Suppliciter
 Ponitur Aliqd
 in Potentia
 1° Per se.
 2° Reductivē.

1° Cōditio
 Prædicamentorum.
 1^a Cōditio,
 Requir. voc.
 univoca.

2^a
 Requir. Voc. sim-
 plex sicut figuram.

3^a

Prohinc Cōditio intelligit utem Suppliciter ab ipso
 nomi in potest. 1° Per se. 2° Reductivē
 Per se ponuntur in potest. illa, q̄ ut penam sunt
 eia requisita, et ponuntur rae sui.

Reductivē vero ponunt illa, q̄ non rae sui, sed
 depende uter ab aliis per se in potentes, q̄ tribu-
 tis actq̄ reduntur et quorū complementa nulli
 aut affectio sunt. Tres priores q̄ tres sunt
 q̄ ipsis vocibz q̄ by res q̄ in potestis ponunt, figuram
 solent.

1^a Cōditio ex parte Vocis petita ē, ut sit
 univoca. hinc à potestis rei cuius voces exigu-
 cae, et analogae, et hanc q̄trem satis exproba-
 trahit hinc sum in ante potestis agit de ay-
 ueris, et univocis, ut exclusis illis, illa in potestis
 collocentur.

2^a Cōditio ex parte vocis ē, ut sit simplex,
 sicut figuram, non sicut sonum, id n̄ parit q̄
 re videt, cum multos idem voces q̄ sicut q̄,
 cum videt composita, rem tū sicut
 simplicem, debet q̄, q̄ re voc. sicut simplex sicut
 figuram in vide licet respondet cum in
 sicut q̄ univocis simplicis q̄ septa sicut
 existet, non duplex aut composita. Vocis
 exclusas aut rae, sicut una extensam &
 alia. Et hinc eundem et meminit hinc sum
 in superioribz agit de complexis et in complexis
 complexa rei rae, in complexa accipit
 uno.

3^a Cōditio ut voc. habeat accommodatū sicut
 metū, censet a. accommodatū sicut metū, q̄t
 rae

Regniq accomo,
vally modus
figiti.

vera figi antia accidentia figant ea in ab,
fructo, figniq contra vera substantiam, eam
figant in coneroto; et huius rei apignatista.
sa feris plicamentalis ordinatad hoc,
ut nu rem meliq yueant dignofri, ful
fuitata completa plicamentalis ex pprua
aeta e y darr gerotum. go debet termino
geroto figiari. Accidens a. q in se, et ptem
pnam raem fntem e forma q darr carens
pto enim quo faciat unu q se, ut patet;
go ut eig nam meliq picipiamy debet ter,
mino abstracto figiari. Et de huc ceridre plura
in felicitate aryston. pag. 628.

4a Conditio ex parte unu e, ut id, q punit
in pntate per se, fit ens reale; inifum n.
in ie. pntate, se ens reale. go id q, q se per
nuf in pntate, debet epe ens reale; et q hanc
ptam ptem roii in nuf a pntate eubia raia,
entia et in pntate.

5a Conditio e ut ens pntate fit ens finitu
et creatum, et non in creatu et in finitu
fimpli iter. emy rae e ista. Quocumq po,
muy in pntate aut sunt no pntate eores
ad in finitu sua, uel ipse in finitu sua y tra,
pntia, ful ens pntate in finitu nec pntate
nec pntate pt. go nec epe in pntate. pntate
mi. q pntate recipit pntate a dntate. go no
ta in finitu pntate. id uer y pntate eual,
leful ex nate pntate finitu et pntate dntate
q fi

4a.
Ens reale pntate.

Ens rae roitit.

5a.
Regniq ens fini-
tum et creatum.

Reitit ens in finitu
nate et in creatu,
tum.

¶ si e finita non pot esse cum vero finita alij
in finita g' obtinere q' totum finita ex partib'
finita nulla tollit finitatem: In vero e
in finita iam g'inet totam g'fectionem
na quam g'rabere ite ne p'inde finit
illi g'ungit ad componendum in finitum.

6a Conditio.
Req'unt' entia
simplicia.

6a Conditio quod entia p'ducta debeant
esse in complexa, sine simplicia, non huius
q' entia in complexa adferunt plura ut plura,
sed plura ut plura, p'ib' p'arvint q' f'p'ic
nem quam d'ist'ia d'ia rem cognita, q' non
p'arvint q' se in p'ducto. utias p'ducta non
p'essent d'ic p'ri me om rem elementa,
si essent composita, et q' hanc g'diem ex
d'ant in p'ductis etia entia complexa sine
composita q' plures res sine n'as d'ist'ib'as
includunt.

7a Conditio.
Req'unt' ens q' se.

7a Conditio e quod ens g'p'ica mentale
debeat esse ens per se; nam entia q' accidens
non g'bitunt unam g'p'iam q' sub hunc tm
p'ducto g'bitunt, q' non p'ut in debet inveni
p'ducto colligari. Ex hac condtio colligit
ut q' supra in st'annate, accidens si non
debet p'ari in g'rate in p'ducto sed in al'p'ro
to, nam ens q' accidens non p'ari in
p'ducto, sed accidens in g'rate p'ud sub
q' accidens, q' non p'arvint q' se in p'ducto
p'to min, accidens in g'rate ut album in y.

¶ si e finita non pot esse cum vero finita alij
in finita g' obtinere q' totum finita ex partib'
finita nulla tollit finitatem: In vero e
in finita iam g'inet totam g'fectionem
na quam g'rabere ite ne p'inde finit
illi g'ungit ad componendum in finitum.

figurat habens se: form, et for ma habitum q
 sunt res dices form p d h m, sed ex ipse res
 in dices p d h m p d h m, sed ex ipse res
 unum ens p se p d h m unum q accidens. p
 accidentia in yerro sunt entia per accidens
 Hanc 7. contentis a b o censentur non multu
 differre nisi forte aliqua complexa hinc p d h m
 q non sunt accidentia q accidens, sed y f h i,
 hanc unum q se, ut aut et rate, diversas
 q dem rae non expli cant et sunt q d e m,
 plerumq in y d h m unum q se.

8a Centie a, Quod ens q d h m q p d h m
 q se in p d h m debeat esse ens p d h m com
 pleturn. hinc rae q d h m te series entia p d h m,
 hinc p d h m p d h m in completa sunt entia
 missa, q d h m sua rae ordinant ad complem
 aliud q s magna in y f h i, q d h m p d h m te,
 hinc p d h m entia p d h m completa. Per hanc
 q d h m ex hinc rae rae multi si ceter q d h m unum com,
 plerumq ali q rae p d h m, quibus sunt unum et in hanc entia,
 similiter partes p d h m, ma et forma, partes
 et integales, ut manus, caput, pes, numerant et
 hinc partes homo genus sine sig dem rae,
 quibus sunt partes aqua et ignis, eussq ex,
 d h m unum a p d h m, q d h m licet iste partes ab aliis
 separata completa y d h m unum hinc, hinc q d h m,
 hinc complet aliud hinc partes in completa,
 q d h m hinc rae p d h m q d h m unum.
 Hinc ad hinc hinc alia y d h m unum rae
 p d h m unum p d h m q se p d h m unum, hanc

8a Centie
 Requiritur, hinc,
 sine completurn.

tu

quadrata, spes inferior, et ultimo in linea
 in q^{da} finit linea recta p^{ro}ductis. Linea
 lateralis e illa q^{da} a latere linear rectas,
 in illa ponunt dista^{ntia} d^{istinctio}ne q^{ue} se gene
 re tuam supremi qua^{ntum} ultim. *Abstrahibilis*
 P. Non erit q^{ue} ponuntur q^{ue} se in p^{ro}ductis
 ponit in linea recta p^{ro}ducti vel directe q^{ue} id est,
 dista^{ntia} n. ponunt q^{ue} se in p^{ro}ducto h^{ab}ent. era
 re p^{ro}ducta ad hec, ut ubiq^{ue} ponat q^{ue} se in p^{ro}ducto,
 non tu ponunt directe, q^{ue} licet dista^{ntia} p^{ro}ducto
 dista^{ntia} de multitudine et p^{ro}ducto, tu de p^{ro}ducto
 non p^{ro}ducto dista^{ntia} generem supremam vel
 inter media, q^{ue} tu petit ut ubiq^{ue} ponat in
 linea h^{ab}ent. Dices, q^{ue} plures q^{ue} res
 ponunt ad hec ut ubiq^{ue} ponat in p^{ro}ducto
 quam supra fuerunt ap^{er}te n^{on} n^{on} n^{on}. P.
 Res tu supra ap^{er}te n^{on} n^{on} n^{on} q^{ue} res
 ponunt q^{ue} se in p^{ro}ducto, non a. cum q^{ue} dista^{ntia}
 sunt n. alio q^{ue} res, n^{on} n^{on} n^{on} quam ab^{strah}ere iam
 sunt declarata. Et petit amplius, ut ens q^{ue} res
 comensale, directe positu^m p^{ro}ducto sit ens
 metaphisice completu^m. Pro quo notu^m est illud
 d^{istinctio}ne ens completu^m abstrahendo a p^{ro}ducto
 et metaphisico q^{ue} in suo genere t^{er}rit q^{ue} res
 regit ille q^{ue} res, ita ut in eodem non est,
 et ad m^{od}o ad alteru^m completu^m. Ens an
 metaphisice completu^m est illud q^{ue} ex p^{ro}ducto na
 non ordinat ad aliud ens q^{ue} res t^{er}rit
 affereus

Linea lateralis.

Ens metaphisice completu^m.

afferens sistit ita realitatem ab illo, ut hoc,
 egru, res. sunt contra plurice completa
 et distincta ex propria natura, nam si ens
 sistat aliud non ex propria natura sed quasi
 ybis quibus et acci dubitatur illud non
 amittit operam completi entis plurice. Si
 agna quibus in plurice sunt exha
 plurice completa, licet q sistant alia
 agna in via fluminis vel rivuli, ha
 tate acci dubitatur et non ex propria na
 tura sed huc et. si n. in via cum for
 pars agna ab alia super tota tiam operam
 completam agna, quam antea habe
 bat qto erat unita, qto et qto compo
 nit et unita una alia agna unit ens plu
 rice completa, licet non sit eadem res
 ea quo colligo illos entes q supra
 partes homogeneas excluderunt ab ente
 plurice completa tunc esse unitas de illis
 acci dubitatur et sistat videtur, qd tunc
 non una alia plurice in completa
 entis et ob id eas excluderunt. Si
 de his alia sunt cognantur in dicuntur sistat
 esse illas partes esse plurice in completa,
 et huc ex dictis satis clare patet. Ens vero
 plurice in completa a illud q ex propria
 natura et essentia in alia plurice
 componitur, et hinc oculi contra sunt partes
 in

integrantes manij si: cupul ut pes. et
 punctas et optes phisice, ut manū et forma
 Ens metaphisice completum et y ad me,
 dicitur se stantis pōter de stas subitly coram,
 pletis et factū simul corā genera et ptes
 E ptra ons metaphisice in completū te illud
 y pōter x natura alteri uti adjacentis, huiusmodi
 pōter oēs dīstōra hinc finis generem. Circa y
 nōtū, ens metaphisice completū vel in com
 pletum dicitur huiusmodi et ordinem ad natura, quatenus
 illa gupit rem p natura p se stantis, vel
 p natura alteri uti adjacentis. Ex his patet
 ad qstionem in regore legentis sola on,
 pā phisice et metaphisice completū qualia
 sunt genera, ptes, et in dicitur sua pōri in
 reba hinc qd hūcti. Entia uerū metaphisice
 in completū qualia sunt dīstōra generem
 hinc finis tū in hinc laterali collocari.

Ens metaphisice
 Complectum.

Quoniam 20 an ea, qd p se non pōtunt in pōt,
 tūto, ponant Reductiue? R. Nōto reducti
 ue aliqd pōri in pōtūto nihil aliud esse, quā redu,
 ut ad aliqd eorū qd pōtunt p se, hinc a reducti aliqd
 ad aliqd 20, qd te pars illij phisica, ut manū plus
 hōis. 20. qd te se hōt hūm mēdy completens ali,
 vel. Dicitur qd non ēra qd non pōtunt p se
 in pōtūto, pōri reductiue, nam pōta transcenden,
 hō non pōtunt p se in pōtūto qd non sunt
 uniuoca, et tū non pōtunt reductiue, vel non
 reductiue

Reductiue
 pōri qd?

reducunt ad alij subiectum, quia illa subiecta trans-
 cendunt ad subiecta. quod requirunt ad unum
 alij reducunt. Nec dicitur quod sunt alij eorum,
 quod ponuntur quod se in subiecto, ex quo videtur quod
 subiecti illa ad veritas spectant ad subiecta, quod
 quoniam non sunt alij eorum, quod sunt in subiecto,
 tunc quia ita sunt alij eorum, ut omnes res trans-
 cendant, non sunt ad alij subiectum reducunt; et ita
 quod ista rationes transcendentes ob sua individua
 in eorum rebus in definitionem non sunt inquam partem,
 vel modum constitutivum alij totum completivum.
 Dicitur simili modo non ponitur quod se in subiecto et
 tunc non reducunt ad alij subiectum, sed per se
 etiam subiecta velut propria propria efficiens et
 finis illorum. Illud quoque in rigore loquendo
 reducunt ad subiectum non debet esse ens completivum
 huius subiecti, nec distincta sui sui generis
 ponuntur quod se, sed debet esse ens in se subiectum et
 propria natura ordinata ad constitutivum alij ens
 predicamentale completivum, vel esse ad illud
 destinari inquam ens completivum in sua his-
 toria, ut sit respectu subiecti, subsistentia et
 quod in linea subiecti et illius completivum, et sit
 substantia quod completivum rei ipsam reducunt ad sub-
 iectum in qua ipsa propria ponitur.

Conclusio Quarta.
 Decem tantum sunt Entium
 realium Prædicamenta.
 Et sunt hæc, quæ sequuntur. sub.

tua noni unitio, sed huc q̄to non e uel dita
 supra. imo plane uel dita q̄d.

R. Potestas uiri coordinatus q̄d calibrium
 non q̄ illa sola coordinatus ibi, sed q̄ illa firmus
 cum suis subititibilibus coordinatus. hoc a.
 non sunt unitio uel p̄cedit in uisum dicit.
 ex quo et soluit aliud arguta, pro q̄bani
 sed in uisum non posse non in potestate
 q̄ non sunt p̄d calibria. R. licet uisum
 dicit non sunt q̄d calibria sunt tu q̄d q̄d
 calibria de q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d q̄d
 huc sufficit ut p̄cedat in potestate. Non
 dicas t̄a q̄d dicit de ~~de~~ q̄d q̄d, no
 n. e. m̄d r̄d uis q̄d aliter. R.
 Ad potestatem sufficere si uisum in uisum
 potestatem. imo potest et non t̄a d. ordinari
 non in ordine esse, si n. forte sunt infi-
 nita. sed in ordine ad sua superiora

Dubium Quartum.
 Qua ratione Decem
 Prædicamenta deb.

debeant inter se distin-
 qui, et utrum habeant
 supra se aliquam ratio-
 onem genericam?

Ad resolutionem primi q̄siti renovanda
 sunt in memoria ea, q̄ supra in tractatu
 unitivum de distinctione siḡ. n̄. n̄. n̄.
 dicta sunt. Et quoniam haec q̄siti n̄.
 erigunt, potuit preterea moveri q̄ q̄siti
 non s̄t ab ea re t̄n̄ in eis de distinc-
 tione inter se breviter aliquid dicere. In qua
 re variae sunt doctorum sententiae, q̄ iam n̄.
 aperunt de ea q̄d t̄n̄ta distingui inter se reali-
 ter. Alii a. i. q̄tra statunt ea non distin-
 qui distinctione reali, sed distinctione
 t̄n̄ r̄at̄is r̄atiocinatio. Pro resolutione s̄t.

Conclusio Prima.

Non

Non e necessarium quod eia p[ro]p[ri]a di-
 stinguantur realiter aut inuicem h[ab]eant
 aliqua ut habeant, sed sufficit, ut regni
 distinctio ratiocinatur. Haec eia
 Et prima eia pars p[ro]p[ri]a. Actio et passio q[ui]s
 h[ab]ent duo similia p[ro]p[ri]a et t[er]tia sunt eade[m]
 res, n[on] minime q[ui] realiter distinguuntur, ut abili
 videbimus. q[ui] non eia vera realis distinctio
 inter eia p[ro]p[ri]a. Et ex hoc p[ro]p[ri]a et 2a pars
 concludit. Si n[on] p[ro]p[ri]a distinguuntur inter se
 h[ab]ent membra t[er]tia distincta opposita et non
 realiter, q[ui] distinguuntur p[er] rationem. Sed non p[er]
 rationem ratiocinabilem t[er]tia, q[ui] p[ro]p[ri]a et
 omnia p[ro]p[ri]a sunt s[im]p[li]citer formalitates, et eia
 p[ro]p[ri]a acci dentur s[im]p[li]citer inuicem rationem
 seu habitudine ad primam p[ro]p[ri]am. q[ui]o
 distinguuntur p[er] rationem ratiocinabilem non
 aliqua, ita fundamento in se.

Conclusio Secunda.

Decem p[ro]p[ri]a non habent supra
 se aliquam rationem genericam, bene
 t[er]tia analogicam. p[ro]p[ri]a tenet rationem p[ro]p[ri]am.
 p[ro]p[ri]a Si decem p[ro]p[ri]a habent supra se
 aliquid generi illud op[er]ans, sed ens neq[ue] op[er]ans
 generi, q[ui]o nullum h[ab]et supra se generi p[ro]p[ri]a
 mai[us] patet. q[ui]o nihil aliud pot[est] excogitari
 q[ui] supra se habent p[ro]p[ri]a min[us]. p[ro]p[ri]a generi

e extra

inter se
 rum habe
 liquam
 genericam
 mi p[ro]p[ri]a
 ca, q[ui] p[ro]p[ri]a
 h[ab]ent eia
 n[on] minime
 realiter
 h[ab]ent in eia
 aliud
 h[ab]ent s[im]p[li]citer
 distinguuntur
 h[ab]ent eia
 reali, sed
 p[ro]p[ri]a
 io Prima

extra spiritum suum diffam ut supra
 probatur, sed non e extra quodlibet alium diff
 fram sed in hinc in illis in dicitur, si non
 pot esse geny. pto mi. qui cum gradus
 rum quibus cum abstractis includit geny
 unde nulla est dicitur diffra q abstractus est
 sicut ratio u.g. abstractus est, et pto non
 esse geny.

Pto 20 Certe. Genera suprema sunt
 diversa, sed qd differunt non sunt altera
 et aliqua non generica supra se qd
 probata non sunt supra se aliqua rationem
 univocam et genericam.

Ex hoc ipse facile probari poterit id quod
 mo in qd dicitur, si probata sunt supra
 se, aliqua rationem una legi ea, et sic ea
 probata sunt analogia proportionaliter
 entis, q pto: analogia proportionaliter
 sunt illa quorum nomen e eide, et nomen
 nomen signata sunt proportionaliter eadem
 sed ea probata sunt nomen eide, sunt
 eia probata entia, et uocantur dicitur, et rationem
 et nomen signatum proportionaliter habent
 eandem, qd sunt analogia proportionaliter
 et qd sunt supra se aliqua rationem analogiam
 genericam. Licet probata supra ut dicitur
 non sint tunc analogia proportionaliter
 sed et in dicitur, qd accidunt tunc et entia

in ordine ad substantiam, q̄ videtur q̄ in primis unum,
logatum entis.

Dices Verum esse eiā p̄dicta quatenus videtur,
sunt substantiabilia et acci dentalia non
tunc aliqua rationem univocam seu generi,
et supra se, q̄ p̄dicta et acci dentia n̄
et univocam, at cetera q̄ p̄dicta acci,
dentia h̄nt rationem generi et supra se
semper rationem acci dentis in eis, h̄nt n. univ.
nec p̄dicta de caty acci dentibz. q̄. in et p̄dicta

Conclusio Tertia.

Acci dens in eis non p̄dicta univocae de
q̄. categoris nec respectu eam et
geny.

P̄dicta Genito. Illud p̄dicta univocae et generice
q̄ p̄dicta p̄dicta idem nomen, et p̄dicta eandem
eis rationem, sed acci dens non p̄dicta p̄dicta eam,
dem rationem de q̄. categoris q̄ non est
geny rep. eam, nec p̄dicta univocae de eis.
mai. p̄dicta. p̄dicta univ. ratio acci dentis in
p̄dicta acci dens alia et in q̄ quantitate. alia
in qualitate et alia in aliis p̄dicta. q̄
acci dens non p̄dicta p̄dicta eandem rationem de
q̄. p̄dicta q̄ non est in illis p̄dicta eandem
rationem. et p̄dicta univ. Ille magis in q̄ distincta
quantitas a qualitate non est p̄dicta. q̄
acci dens. q̄ ratio acci dentis in p̄dicta acci,
dens

duo alia e in qualitate alia in quantitate.
 go non potest univocare de illis, go ad rationem uni-
 vocam nihil sub ex parte illius, nulla sit
 manabilitas, ut patet in parte resp. hinc
 et bruti. Pro hinc ratio intelligitatem rationem
 vocatio ratio eorum debet desumi in ordine ad inferi-
 orem ita ut ad hoc qd aliqua ratio eorum ita
 univoca non sufficiat, ut in eis nulla in-
 dicitur differentia, aut unaquodlibet subest, sed nihil
 alterius, ut inferioribus convenit univocare,
 hoc e, absq. ulla diversitate qd in ipsam
 rationem eorum exerceat qualitatem ad inferiora desum-
 dit. univocare nam ex parte habent in rationem eorum
 autem, qd ideo e univocare go eadem sic ratio
 autem e qd in hinc et qd in eorum resp. et non
 quare univocare debet desumi in ordine
 ad inferiora, e, go univocare e qd eorum
 quod ratio univocare, univocare e. fuit desumit in
 ordine ad inferiora ut supra in se fuit.

Cum go ratio acci dicitur in eis non sit ratio
 in suis inferioribus sed in ipsa facta nunc
 non est univocare resp. qd categoriam.

Dices pro hoc. Diversitas ratio eorum in inferi-
 oribus non impedit univocare, ut dicitur
 supra de analogia quod qualitatis, go hoc
 doctrina falsa e? Pro ans. aut diversitate
 e in hinc et in eorum, et tu resp. e univocare go
 quod ut eos habent tunc in suis inferioribus
 diversitate et in qd qualitatem. go hinc
 fuit

ob potentia alia acci dentia, sed hoc non distri-
 guntur realiter inter se. ergo nulla differentia
 hoc modo. mai: patet; pter min: illa q' distri-
 runt realiter, pnt a parte rei ab invicem
 separari, sed potentia non pot separari ab acci-
 dentibus. ergo potentia et acci dentia non distri-
 ferunt realiter. ergo nec potentia in q' hoc
 collocant. mai: et eis, q' certum signum distri-
 tionis realis e posse separari realiter ab in-
 vicem, min: et e claru; nulla q'q' dem claru
 pot potentia a parte rei q' sit connata ab
 acci dentibus.

Q. Concedendo mai: et negto min: ad
 p'ncipium e' q' dicit negto mai: falsu n. e'
 illa p'rio q' ait, illa distinguunt realiter inter
 se q' pnt esse ab invicem separari. in sententia
 n. s. Thome mai: prima differt realiter
 a forma, et ita p'm s'ndem dicitur
 sancta non pot esse prima existens sine
 forma, aut ab illa separari. Dicitur dicitur
 hinc q' dam acci dentia sunt in separabilia
 a potentia ut supra dubio de acci dentibus
 hinc e, tu multa sunt acci dentia q' pnt
 realiter ab ea separari, quare negat illa
 min: q' asserbat substantiam non posse se-
 parari ab acci dentibus p'ntem ab aliis q', et
 q' pter negat virtutem argu; oia fi. potentia
 esse eadem realiter. si namq' potentia
 ab

ab alijs acie dentibus pot separari, ob eademq
ab invicem pot separari. Vt hinc ymport realis
ter clare in seipso ex ipso argto, aliqua saltem
potnta distinguere realiter inter se.

Alii eius 20 Ad pbantia etia potnta di-
stinguere realiter inter se. Illa distinguunt
realiter q hnt distinctam entitatem, sed
etia potnta hnt distincta entitatem. 20
etia potnta distinguunt realiter. 20
ma: patet. etia potnta hnt distinctam
entitatem, sed distincta q dicitur qd
distincta entitatem. 20 si potnta hnt di-
stinctam q dicitur entitatem hnt et distinctam
entitatem.

Ad hunc tenorem mai: ob distinguendo ma.
etia potnta hnt distincta entitatem reali-
ter nego min: fructer quod om. qm dicitur
qum si respectu ad substantiam primam, hic n.
dicitur q respectu fit q raem cum fundamento in re
ut patet in actione et passione q duo qd
sunt distincta potnta, et tu dicitur q an-
dem entitatem metter, sine realiter hnt,
non a. fructer. eadem qd dicitur
in qtu considerat ut qd exordiens in substantia
q dicitur potnta actionis; in qtu vero exordit,
rat eadem entitas ut qd recepta in potnta,
q dicitur potnta passivis. Ad pbantia min. dices.
verum spe etia potnta hnt distincta q dicitur
sed minime spe distinguunt a, distincta q dicitur
bilitas

bilitas aequat distinctam entitatem realiter negat: mi: fuit
 sine p^o aliam formalitate g^o cul^o min.
 et cum hac distinctio fuit repr^o in d^o,
 q^o p^o h^ontis, illa habebunt suas distinctas
 p^odicabilitates, circa q^o d^oiter n^otm, n^otm,
 cum p^o h^ontem d^orum ex diverso modo
 p^odicandi de q^o fuit, et q^o decem m^o
 d^o g^otingit aliqua p^ota enuntiatione de illa
 h^ont^o io. numerus aut p^o h^onta. Et q^o d^o h^ont
 sunt p^o h^onta, h^ont p^odicabilia, fuit
 sunt s. p^odicabilia. q^o t^o et enunt^o p^o h^ont.
 Q^o falsum e^o mai: q^o numerus p^odicabili^o
 p^o h^ont ex numero inferiori de q^o illa s.
 unita p^o h^ont, et q^o t^o sunt s. generis n^o
 generis, s. t^o enunt^o p^odicabilia. et
 vero numerus p^o h^ontem ut d^o h^ont, ex alio
 capite desumit. f.

Obiicit 3°. Ad p^ota dari aliquam r^om
 genericam resp. io. p^o h^ontem. Pia p^o h^onta q^o
 inunt in r^om entis completi, s^o r^om entis com
 pleti a univoca et generica. q^o p^o h^onta h^ont
 quam r^om e^orem univoca et generica.
 ma: quod ex q^o h^onta p^o h^ontis, n^o q^o
 d^orum t^o entis completa e^ore p^o h^onta
 in p^o h^ontis. p^o h^ontis. r^om entis completi n^o
 d^o h^ontis in ultimis d^o h^ontis fuerim inferiori.
 q^o a r^om generica, q^o h^onta p^o h^ontis, r^om n^o f^o
 pag: 631. p^o h^ontis n^o h^ont p^o h^ontis e^ore generis q^o claud^o

in ultimis divisionem rem. pte aut. dista in
ferentem quod extra in completa. qd rae entis
completi non claudis in illis

R. Cetero eia potuit quere in hoc q habeat
entia completa. negat tu rurs. q. se. rae entis
completi sit univoca et generica resp. supra,
mem generem, cuius rae hoc e. Si n. suprema
genera haberent aliquam rae generica sup
pra se in qua quarent, et haberent distas
in qly non includeret illa rae entis, iam illa
genera non essent suprema genera, nec se
ipsis differret cum quarent in aliqua
rae univoca et generica. Quod non essent
suprema genera patet, qd haberent aliud
geny supra se ut supponunt contrarii. Quod
et nec se ipsis differret, et ystat. rae n. ho
et leo nec se ipsis differret, qd querebat
in aliqua rae generica. qd si suprema ge,
neca haberent supra se aliud geny, non se
ipsis differret. Licet et si suprema gene,
ra componerent ex genere et dista iam non
essent illa atq in compositione metaphisica
ultima fieret resolutio, qd illa item essent
resolubilia in geny et dista, et illud geny
item in aliud, non n. e. maier rae univ
quam alteri, et sic pederet in infinitu,
q e absurd. qd debent tu diste in aliqly
q sunt in resolutio et eis compes ex ge,
nere et dista exytra, et talia sunt sup
prema genera. At u. a. y qbat argum
raem

rāem entis completi spe generica, q̄ non
 includit in ultimis distictis inferiori q̄
 Quia licet rāo entis completi non hanc
 includat distictas generem inferiori mutatione
 hanc includit tu distictas generem supremam
 q̄ sufficit ut non dicat rāo generica. et
 p̄ hoc hanc unica rāe. Ultimus magis substa
 ti. q̄ se claudit ip̄ter genem generali. In
 nū substa, sed substa q̄o genem generem
 hanc rāem et ens completi cum sit substa
 completi; q̄o ultimus magis substa q̄ substa
 ut claudit in se rāem entis completi.
 q̄ rāo entis completi et q̄o transcendens
 magis seu distictas ultimas supremam
 generem. p̄ hoc magis genem generalissimū
 substa nil aliud dicit q̄a ens q̄ se sit
 ultimus magis substa q̄ sit substa et ens
 se cum sit aliqd substa, et non in
 alio, q̄o genem generalissimū substa q̄
 et ens completi, claudit in ultimo magis
 substa q̄ substa.

Obiicit q̄o. Rāo acci dentis
 p̄ hoc sit idem nomen et sit eandem
 rāem de q̄ substa. q̄o sit rāo unica
 ea resp: illam. q̄o patet ex dictis.
 p̄ hoc ens. in p̄mis casu categoris accidens
 hū quomodo ut in hū. Simile hū q̄o
 eandem rāem acci dentis q̄ p̄ hoc. rāo de
 acci dentis et in hūere p̄ hoc; sed hūere rāo

in eadem in eity acci dentibus. go and nem.
 Nōtō autē; ad p̄tatem dicitur. Conito
 acci dentis rāem spē in hōre p̄tō, saltem
 tū hōre rāem spē in eity eundem; et ḡt,
 p̄ter nec univocā nec genericā. q̄a inas,
 qualiter partiūp̄at ut in ferientē et cum
 magna Invenitāte, ita, ut in hōre p̄tō rāe
 acci dentis exerceat p̄teter dīversitātes,
 q̄ dīversitātes p̄t dīctū ē, tollit univocā
 aliō n. malō in hōre p̄tō q̄uantitātes. aliō
 malō qualitas aut relatiō.

Pro Comple merito observandum p̄ter iō
 entium realium p̄tūta posse p̄tē aliū
 p̄tūta entium rāis, q̄a in eity rāis mōdō
 in relatiōis et logiāis, (cetera n. entia
 rāis ad p̄tūta rē p̄tē reduci vult,
 p̄tūta p̄tē p̄tē q̄a eōdē nōtō q̄a
 nem et p̄tē, hōre n. q̄a dīctū cū generis
 dēp̄tē. 2a intentio generis ē univocā f̄t,
 t̄tō. Ergo nihil repugnat q̄o nō in q̄a
 entibz rāis q̄tūta ubiq̄ p̄tūta p̄tē dē.
 Et hōre de Antep̄tūta Artis. 26. maij.

Entia rāis
 hnt et p̄tūta.

J. V. S.